

Sygn. akt III RC 140/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Michurska – Gruszczyńska

Protokolant: Anna Smolińska

po rozpoznaniu dnia 18 listopada 2013 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej powódki A. M. reprezentowanej przez matkę W. S. (1)

przeciwko M. M.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty od pozwanego M. M. na rzecz małoletniej powódki A. M. ustalone w ugodzie sądowej zawartej przed Sądem Rejonowym w Środzie Śląskiej w dniu 08 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt III RC 51/12, z kwoty po 350 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie, płatne poczynając od dnia 04 lipca 2013 r., z góry do 15-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk W. S. (1) jako przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. nakazuje uiścić pozwanemu M. M. na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej kwotę 270 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem opłaty sądowej od pozwu, od ponoszenia której małoletnia powódka była zwolniona oraz kwotę 6 zł (sześć złotych) za klauzulę wykonalności;

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 140/13

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki A. W. S. wniosła o podwyższenie alimentów ustalonych w ugodzie sądowej zawartej w dniu 08 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt III RC 51/12, od pozwanego M. M. na rzecz małoletniej powódki z kwoty po 350 zł miesięcznie do kwoty po 1.500 zł miesięcznie, od dnia 01 lipca 2013 r.

W uzasadnieniu żądania podała, że strony zawarły ugodę przez Sądem Rejonowym w Środzie Śląskiej w dniu 08 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt III RC 51/12, w której wysokość alimentów na rzecz małoletniego powoda została ustalona na kwotę 350 zł miesięcznie. Dotychczas ojciec dziecka nie przekazał żadnej kwoty. W okresie od sierpnia 2008 r. do marca 2009 r. pozwany niełożył na dom, w którym zamieszkiwały strony, ponieważ nie posiadał zatrudnienia i oszczędności. W marcu 2009 r. pozwany otrzymał kwotę 350 – 400 tysięcy złotych tytułem rozliczenia spółki. Wówczas pozwany nie podjął w dalszym ciągu zatrudnienia i przeprowadzał zbędne, zdaniem matki małoletniej powódki, remonty we wspólnym domu stron oraz opłacał rachunki i częściowo zakupywał żywność. Ponadto strony za te pieniądze wyjechały na wczasy do Chorwacji oraz do L. oraz pozwany opłacił aparat na zęby małoletniej córki w kwocie 3.000 zł. Natomiast matka małoletniej powódki opłacała w tym czasie wszystkie

inne potrzeby dziecka jak ubranie, częściowo wyżywienie, książki, artykuły szkolne, rozrywkę, wakacje letnie i zimowe, kieszonkowe i doładowania do telefonu. Opłaciła również Komunię dziecka w 2010 r. Matka małoletniej powódki wskazała także, że w tym okresie ojciec dziecka zaczął nadużywać alkoholu. Od sierpnia 2011 r. pozwany ponownie przestał łączyć na dom. W chwili obecnej W. S. (2) ma zobowiązania finansowe na kwotę 18.950 zł, z tytułu niespłaconych dwóch kart kredytowych, niezapłaconych rat w G. Banku, zaległości czynszowych, opłat za studia i z tytułu zaciągniętych prywatnych pożyczek. Wskazała, że wspomagają ją finansowo jej rodzice, a dodatkowo sprzedała ona swoją biżuterię. Matka małoletniej powódki podała, że córka ma obecnie 13 lat i jest dzieckiem bardzo uzdolnionym. Średniomiesięczny koszt utrzymania córki, przedstawicielka ustawowa określiła na kwotę 2.190 zł.

Na rozprawie w dniu 16 września 2013 r. pozwany uznał powództwo do kwoty po 500 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia powódka A. M., urodzona w dniu (...) pochodzi z nieformalnego związku (...). Ojcostwo małoletniej zostało uznane przed kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego we W..

dowód: akta tut. Sądu o sygn. III RC 51/12

W dniu 08 marca 2012 r. matka małoletniej powódki oraz pozwany zawarli przed Sądem Rejonowym w Środzie Śląskiej ugody, zgodnie z której treścią pozwany zobowiązał się do łożenia na rzecz małoletniej powódki kwoty po 350 zł miesięcznie tytułem alimentów.

dowód: akta tut. Sądu o sygn. III RC 51/12

W dacie zawarcia powyższej ugody małoletnia powódka miała 12 lat i uczęszczała do V klasy szkoły podstawowej. Średniomiesięczny koszt utrzymania dziecka wynosił wówczas około 550 zł miesięcznie na co składały się wydatki na: leczenie alergologiczne – 100 zł, uczestnictwo w zajęciach szkolnych (zielona szkoła) – 50 zł, ubezpieczenie – 7 zł, uczestnictwo w zajęciach dodatkowych – 20 zł, zajęcia plastyczne z zakupem materiałów – 60 zł, wyżywienie – 180 zł, wyjazdy wakacyjne – 20 zł, wyprawka szkolna – 30 zł, odzież – 35 zł, internet – 49 zł. Małoletnia cierpiała na alergię.

dowód: akta tut. Sądu o sygn. III RC 51/12

W dacie zawarcia ugody sądowej, matka małoletniej powódki osiągała dochód w wysokości około 1.500 – 1.600 zł netto miesięcznie. Wraz z małoletnią zamieszkiwała w domu należącym do rodziców pozwanego. Ponadto studiowała BHP, płacąc czesne w wysokości 500 zł miesięcznie.

dowód: akta tut. Sądu o sygn. III RC 51/12

W dacie zawarcia ugody sądowej, pozwany pozostawał bez pracy. W marcu 2009 r. otrzymał kwotę 300.000 zł za sprzedaną nieruchomość spółki w drodze licytacji komorniczej. Za te pieniądze zakupił między innymi nowy samochód marki F. (...).

dowód: akta tut. Sądu o sygn. III RC 51/12

przesłuchanie pozwanego, k. 119 – 120 a.s.

Obecnie małoletnia powódka ma 13 lat. Uczy się bardzo dobrze i ma wzorowe zachowanie. W tym roku ukończyła szkołę podstawową i uzyskała promocję do gimnazjum. Średniomiesięczny koszt utrzymania małoletniej powódki to kwota około 1.200 zł miesięcznie, na którą składają się wydatki na: wyżywienie – 400 zł, ubrania – 100 zł, przybory szkolne i książki – 50 zł, środki higieny i czystości – 50 zł, wypoczynek – 100 zł, zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych – 260 zł, zajęcia dodatkowe – 200 zł, leki – 50 zł.

dowód: kserokopia pamiętnika małoletniej, k. 16 – 19 a.s.

kserokopia świadectwa ukończenia szkoły podstawowej, k. 20 a.s.

list gratulacyjny, k. 21 – 22 a.s.

Małoletnia powódka nie posiada własnego majątku, z którego mogłaby zaspokoić swoje podstawowe potrzeby.

bezsporne

Matka małoletniej powódki nadal zamieszkuje wraz z córką w domu jednorodzinnym należącym do rodziców pozwanego. Pracuje jako referent w firmie (...) Sp. z o.o. za wynagrodzeniem 1.600 – 1.700 zł netto miesięcznie. W 2012 r. osiągnęła dochód w wysokości 21.953,43 zł.

Matka małoletniej powódki wydaje kwotę około 300 zł miesięcznie na własne wyżywienie. Przedstawicielka ustawowa pali papierosy.

Matka małoletniej z zawodu jest inspektorem BHP.

dowód: zaświadczenia z dnia 21.06.2013 r., k. 8 – 9 a.s.

wydruk z Banku (...), k. 10 a.s.

szczegóły konta (...), k. 12 a.s.

pismo Spółdzielni Mieszkaniowej z dnia 14.05.2013 r., k. 13 a.s.

wezwanie do zapłaty z dnia 02.04.2013 r., k. 15 a.s.

zeznanie podatkowe za 2012 r., k. 28 – 30 a.s.

historia konta bankowego matki małoletniej pozwanej, k. 87 – 94 a.s.

wezwanie do zapłaty z dnia 16.09.2013 r., k. 95 a.s.

ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 04.09.2013 r., k. 96 a.s.

zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 05.09.2013 r., k. 97 a.s.

potwierdzenia wykonania dyspozycji, k. 98 – 105 a.s.

przesądowe wezwanie do zapłaty z dnia 04.09.2013 r., k. 106 – 107 a.s.

polecenie przelewu z dnia 25.09.2013 r., k. 113 a.s.

przesłuchanie matki małoletniej powódki, k. 119 a.s.

Matka małoletniej powódki posiada dwupokojowe mieszkanie we W., które wynajmuje za kwotę 1.000 zł miesięcznie.

dowód: przesłuchanie matki małoletniej powódki, k. 119 a.s.

Obecnie pozwany nadal nie posiada stałego zatrudnienia. Czasami podejmuje prace na indywidualne zlecenie. W 2012 r. osiągnął dochód w wysokości 3.846,05 zł. Pozwany nadal zamieszkuje z małoletnią powódką i jej matką w domu rodzinnym w B.. Na wyżywienie przeznacza kwotę 300 zł miesięcznie.

Pozwany z zawodu jest technikiem architektury. Pracował w programie A.. Pracował również jako pracownik fizyczny, dyrektor do spraw technicznych i koordynator budowy oraz kierownik robót.

dowód: zeznanie podatkowe za 2012 r., k. 31 – 33 a.s.

przesłuchanie pozwanego, k. 119 – 120 a.s.

Na pozwanym ciąży obowiązek alimentacyjny na rzecz 21-letniego syna K. M., pochodzącego z innego związku, w kwocie po 350 zł miesięcznie, ustalony ugodą sądową w dniu 10 maja 2012 r. przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieścia w sprawie o sygn. akt III RC 138/12. W chwili obecnej pozwany posiada zadłużenie w płatności powyższych alimentów na kwotę 9.000 zł.

dowód: kserokopia protokołu rozprawy z dnia 10.05.2013 r., k. 56 a.s.

przesłuchanie pozwanego, k. 119 – 120 a.s.

Pozwany w dniu 31 stycznia 2010 r. dokonał zakupu psa rasy owczarek niemiecki długowłosej za kwotę 2.200 zł. Zwierze zostało sprezentowane małoletniej powódce.

dowód: umowa z dnia 31.01.2010 r., k. 57 a.s.

przesłuchanie matki małoletniej powódki, k. 119 a.s.

W dniu 05 października 2013 r. pozwany dokonał opłaty za pobyt małoletniej córki w domku wypoczynkowym w miejscowości Ś.. Natomiast dnia 30 listopada 2013 r. pozwany przekazał matce małoletniej powódki kwotę 3.700 zł na spłatę zadłużenia komorniczego oraz kwotę 450 zł na pokrycie połowy kosztów uczestnictwa małoletniej w wyjeździe do Wielkiej Brytanii.

dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 05.10.2013 r., k. 108 a.s.

oświadczenie matki małoletniej powódki, k. 112 a.s.

W dniu 13 października 2013 r. pozwany otrzymał wypłatę 60.000 zł z depozytu sądowego. Pieniądze pochodziły ze zlikwidowanej w 2009 r. spółki, z której wcześniej uzyskał kwotę 300.000 zł. Ponadto pozwany w chwili obecnej wniósł sprawę do sądu w Warszawie przeciwko byłemu pracodawcy o wypłatę mu zaległego wynagrodzenia w kwocie 7.542 zł.

dowód: przesłuchanie pozwanego, k. 119 – 120 a.s.

Średniomiesięczny koszt utrzymania domu w B., w którym zamieszkują strony, to kwota około 800 zł, na którą składają się opłaty za: prąd – 250 zł, wodę – 100 zł, internet – 50 zł, wywóz nieczystości – 100 zł, podatek gruntowy – 4,50 zł, gaz – 200 zł, opał – 85 zł. Opłaty związane z utrzymaniem domu ponosi zarówno matka małoletniej powódki jak i pozwany. Pozwany dokonuje czasami również zakupu niezbędnych sprzętów do domu.

Pozwany wypowiedział umowy na dostarczanie usług cyfrowej telewizji oraz usług telekomunikacyjnych.

dowód: polecenia przelewu wraz z blankietem opłaty, k. 40 a.s.

potwierdzenie realizacji transakcji gotówkowych wraz z pokwitowaniem wpłaty, k. 41 a.s.

wezwanie do zapłaty z dnia 06.06.2013 r., k. 42 a.s.

podanie z dnia 28.07.2013 r., k. 43 a.s.

pismo z dnia 25.09.2013 r., k. 44 a.s.

wydruk z dnia 25.09.2013 r., k. 45 a.s.

faktura VAT nr (...) z dnia 20.09.2013 r., k. 46 a.s.

pokwitowania przyjęcia zlecenia dokonania przelewu, k. 47 a.s.

potwierdzenie opłaty z dnia 26.06.2013 r., k. 48 a.s.

potwierdzenie opłaty z dnia 24.06.2013 r., k. 49 a.s.

pismo z dnia 17.04.2013 r., k. 50 a.s.

pismo z dnia 26.04.2013 r., k. 51 a.s.

pokwitowanie przyjęcia zlecenia dokonania przelewu wraz z pokwitowaniem, k. 52 a.s.

pismo z dnia 08.07.2013 r., k. 53 a.s.

pismo z dnia 15.07.2013 r., k. 54 a.s.

wydruki transakcji bankowych, k. 58 – 62 a.s.

faktura VAT nr (...) z dnia 11.10.2013 r., k. 109 a.s.

faktura uproszczona nr (...) z dnia 13.11.2013 r., k. 110 a.s.

faktura VAT nr (...) z dnia 13.11.2013 r., k. 111 a.s.

przesłuchanie matki małoletniej powódki, k. 119 a.s.

Powiatowy Urząd Pracy w Ś., dysponował ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji zawodowych, dla koordynatora budowy i dla kierownika robót za wynagrodzeniem miesięcznym średnio od 1.600 zł do 3.000 zł brutto.

dowód: pismo z PUP w Ś. z dnia 04.10.2013 r., k. 79 a.s.

Jak wynika z zaświadczenia Powiatowego Urzędu Pracy we W., urząd dysponował ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji zawodowych, inspektora BHP, kierownika do spraw technicznych, kierownika robót, referenta, pracownika fizycznego za wynagrodzeniem miesięcznym średnio od 1.600 zł do 4.210 zł brutto.

dowód: pismo z PUP we W. z dnia 17.10.2013 r., k. 81 – 82 a.s.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo małoletniej powódki A. M. zasługiwało na uwzględnienie w części.

Jak wynika z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Natomiast zgodnie z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego.

Zakres świadczeń alimentacyjnych względem dziecka wyznaczają zatem z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego a z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego dotyczą środków utrzymania, a w miarę potrzeby również środków wychowania. Podczas gdy zaspokojenie środków utrzymania polega tylko na zapewnieniu uprawnionemu mieszkania,

pożywienia, odzieży, pielęgnacji, leczenia, to zaspokajanie środków wychowania następuje ponadto przez osobistą troskę o jego rozwój fizyczny i umysłowy. Przy czym należy zaznaczyć, że przez usprawiedliwione potrzeby rozumie się nie tylko potrzeby zapewniające uprawnionemu minimum egzystencji, ale potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu – odpowiedni do jego wieku i uzdolnień – prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy (vide: teza IV uchwały SN z dnia 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNC 1998, nr 4, poz. 42).

Ustalenie możliwości zarobkowych (majątkowych) zobowiązanego do alimentacji ma często charakter hipotetyczny, gdyż kryterium takich możliwości nie zawsze są zarobki osiągnięte aktualnie przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania określonego wynagrodzenia, zwłaszcza w sytuacji, gdy zobowiązany faktycznie nie pracuje.

Obowiązek alimentacyjny rodziców względem dziecka ma dwojaką postać, która wyraża się świadczeniami o charakterze materialnym oraz osobistymi staraniami o jego utrzymanie i wychowanie, które są równie doniosłe i nie do przecenienia.

Można jednak żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego w razie zmiany stosunków (art. 138 k.r.o.). Przez pojęcie „stosunków”, o których mowa w art. 138 k.r.o., należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Zmiana zatem tak rozumianych stosunków, jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego, a mianowicie zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub/i możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego (vide: postanowienie SN z dnia 19.07.1974 r., II CO 9/74, niepublikowane).

Górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, chociażby nawet w tych ramach nie znajdowały pokrycia wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.02.1972 r., III CRN 470/71, Informator Prawniczy 1972, nr 1 – 2, poz. 15). Ponadto przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego należy brać pod uwagę także usprawiedliwione potrzeby własne zobowiązanego, jego sytuację rodzinną, a wysokość obciążenia alimentacyjnego powinna być określona na takim poziomie, aby nie prowadziła do niedostatku.

Tak więc, nawet mimo zmiany stosunków w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji, obowiązek alimentacyjny nie może ulec podwyższeniu, jeżeli nie pozwalają na to możliwości zarobkowe, majątkowe i sytuacja rodzinna zobowiązanego.

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Obowiązek alimentacyjny został nałożony na pozwanego ugodą sądową zawartą przed Sądem Rejonowym w Środzie Śląskiej w dniu 08 marca 2012 r., w sprawie o sygn. akt III RC 51/12 w wysokości po 350 zł miesięcznie. Należało zatem zbadać czy od daty zawarcia powyższej ugody zmieniły się możliwości zarobkowe lub sytuacja majątkowa zobowiązanego do płacenia alimentów, jak również czy zmieniła się sytuacja uprawnionej do alimentów na tyle, aby zasadnym było podwyższenie wysokości zasądzonych alimentów.

Obecnie małoletnia powódka nadal zamieszkuje z matką i ojcem w domu jednorodzinnym w B.. Koszty utrzymania powyższego domu ponoszą wspólnie W. S. (2) i M. M., choć do niedawna koszty te w znacznej mierze ponosiła sama matka małoletniej powódki. Małoletnia ma obecnie 13 lat i ukończyła szkołę podstawową uzyskując promocję do gimnazjum. Jest bardzo dobrą uczennicą o wzorowym zachowaniu. Małoletnia powódka znajduje się w fazie intensywnego wzrostu. Ponadto od daty orzekania o obowiązku alimentacyjnym wzrosły koszty zaspokajania podstawowych potrzeb małoletniej powódki takie jak zakup żywności, czy też koszt zaspokajania potrzeb mieszkaniowych, związane z ogólnym wzrostem cen, co jest faktem powszechnie znanym, który Sąd także uwzględnił w niniejszym postępowaniu, z urzędu.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki wskazała i zarazem udowodniła, że średniomiesięczny koszt utrzymania małoletniej powódki to kwota około 1.200 zł, a więc koszt ten jest wyższy niż w dacie orzekania o obowiązku alimentacyjnym, bowiem wtedy wynosił około 550 zł. Na powyższą kwotę składają się wydatki na: wyżywienie – 400 zł,

ubrania – 100 zł, przybory szkolne i książki – 50 zł, środki higieny i czystości – 50 zł, wypoczynek – 100 zł, zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych – 260 zł, zajęcia dodatkowe – 200 zł, leki – 50 zł. Podana przez matkę małoletniej powódki kwota obecnego średniomiesięcznego utrzymania dziecka nie jest w ocenie Sądu kwotą wygórowaną oraz podane przez nią wysokości ponoszonych kosztów są zgodne z doświadczeniem życiowym.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki w toku procesu podnosiła, że od daty orzekania o obowiązku alimentacyjnym wzrosły koszty utrzymania dziecka w związku z jego rozwojem oraz że kwota na jaką zostały poprzednio ustalone alimenty była kwotą zaniżoną wskutek zawarcia ugody sądowej, która miała być mobilizacją dla pozwanego, aby zaczął łączyć na małoletnie dziecko.

Matka małoletniej powódki żądała przy tym, aby alimenty zostały podniesione do kwoty po 1.500 zł miesięcznie. Jednocześnie wskazała, że w czasie orzekania o obowiązku alimentacyjnym pracowała jako referent uzyskując wynagrodzenie w kwocie po 1.600 zł netto miesięcznie, a obecnie nadal pracuje na tym samym stanowisku za kwotę po 1.700 zł netto miesięcznie. Ponadto podała, że czerpie dochód z wynajmu mieszkania we W., którego jest właścicielem, za kwotę 1.000 zł miesięcznie. Matka małoletniej powódki podniosła także, że posiada zadłużenie na kwotę prawie 19.000 zł z tytułu niespłaconych dwóch kart kredytowych, niezapłaconych rat w G. Banku, zaległości czynszowych, opłat za studia i z tytułu zaciągniętych prywatnych pożyczek.

Oceniając powyższe należy przede wszystkim wskazać, że matka małoletniej powódki nie wykazała w toku niniejszego procesu, aby miesięczne koszty utrzymania małoletniej córki przekraczały 2.100 zł, tak jak podnosiła to w pozwie. Koszty te zostały ustalone w toku niniejszego procesu, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, na kwotę około 1.200 zł miesięcznie, co już zostało wskazane powyżej.

Wzrost kosztów utrzymania małoletniej powódki rodzi potrzebę rozważenia czy drugi z rodziców, a zatem ojciec dziecka, jest w stanie w większej mierze niż dotychczas przyczynić się do zaspokajania podstawowych potrzeb małoletniej córki.

Pozwany w chwili obecnej nadal pozostaje bez stałego zatrudnienia. Czasami podejmuje prace na indywidualne zlecenie. Zdaniem Sądu jednak pozwany posiada możliwości finansowania w zwiększonym zakresie potrzeb małoletniej powódki. Przede wszystkim należy wskazać, że w dniu 13 października 2013 r. pozwany otrzymał wypłatę 60.000 zł z depozytu sądowego. Pieniądze pochodziły ze zlikwidowanej w 2009 r. spółki, z której wcześniej uzyskał kwotę 300.000 zł. Ponadto pozwany w chwili obecnej wniósł sprawę do sądu w Warszawie przeciwko byłemu pracodawcy o wypłatę mu zaległego wynagrodzenia w kwocie 7.542 zł. Dodatkowo Sąd w toku niniejszego postępowania ustalił, że możliwości zarobkowe pozwanego wynoszą nawet 4.000 zł miesięcznie, co wynika z pism przesłanych tutaj. Sądowi przez urzędy pracy we W. oraz w Ś.. Zdaniem Sądu pozwany nie wykazał w toku niniejszego postępowania, aby nie był w stanie uiszczać alimentów na rzecz córki w zwiększonej niż dotychczas wysokości, przy odmiennych ustaleniach Sądu, na które wskazano powyżej. Natomiast to na pozwanym w tym zakresie spoczywał ciężar dowodu zgodnie z art. 6 k.c.

Należy również mieć na względzie, że w dacie zawarcia ugody dotyczącej obowiązku alimentacyjnego pozwany był zobowiązany do uiszczania na rzecz swojego pełnoletniego syna K. M. alimentów w kwocie po 900 zł miesięcznie. Obecnie kwota powyższych alimentów została obniżona do 350 zł miesięcznie na mocy ugody sądowej zawartej w dniu 10 maja 2012 r. przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieścia w sprawie o sygn. akt III RC 138/12, co powoduje, że w ocenie Sądu tym bardziej pozwany jest w stanie uiszczać na rzecz małoletniej córki alimenty w zwiększonej wysokości, skoro jego zobowiązania uległy zmniejszeniu.

Odnosząc się już całkiem na marginesie do twierdzeń pozwanego na temat obdarowywania córki prezentami, np. w postaci psa, wskazać tylko należy, że wręczanie uprawnionemu do alimentów przez zobowiązanego upominków nie może stanowić wypełnienia obowiązku alimentacyjnego, gdyż obowiązek ten przede wszystkim dotyczy zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych. Nie można więc uznać sporadyczne, tak jak w przypadku pozwanego, wręczanie upominków za wywiązywanie się w części z obowiązku alimentacyjnego. Upominki są bowiem dobrą wolą obdarowującego i nie ma to nic wspólnego z zaspokajaniem podstawowych potrzeb życiowych obdarowanego.

Zwłaszcza, że Sąd nie wątpi w to, że matka małoletniej powódki również sprawia małoletniej córce prezenty z różnych okazji.

Zdaniem Sądu powyższe twierdzenia przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki jak i obecna sytuacja finansowa pozwanego są podstawą do zwiększenia obowiązku alimentacyjnego, ale nie w zakresie, w jakim żądała tego matka małoletniej powódki w pozwie, tylko z kwoty po 350 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł miesięcznie. Wskazać należy, że przede wszystkim matka małoletniej powódki udowodniła, że średniomiesięczny koszt utrzymania małoletniej powódki to kwota około 1.200 zł miesięcznie, zatem od daty orzekania o obowiązku alimentacyjnym koszt ten zwiększył się o kwotę około 850 zł. Przy obecnej wysokości świadczenia alimentacyjnego w kwocie po 350 zł miesięcznie, stwierdzić należy, że pozwany ponosi tylko nieco ponad 1/4 tych kosztów, co w ocenie Sądu powoduje, że pozew w zakresie podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej powódki zasługiwał w części na uwzględnienie. Sąd przy tym uznał, że zasadnym będzie rozdzielenie zwiększonych kosztów utrzymania małoletniej, tj. w kwocie 850 zł, pomiędzy obydwój rodziców, przy czym ojciec powinien ponosić zwiększone koszty w kwocie 450 zł, a matka w kwocie 400 zł, zwłaszcza że obydwój osiągają dochody. W ocenie Sądu pozwany jest w stanie ponieść ciężar zwiększonego świadczenia alimentacyjnego w kwocie po 450 zł miesięcznie, zwłaszcza że jego możliwości zarobkowe są dość znaczne.

Jednocześnie Sąd w toku niniejszego postępowania oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu w postaci paragonów fiskalnych przedłożonych przez matkę małoletniej powódki, gdyż zdaniem Sądu nie mogły one stanowić dowodu w sprawie. Przede wszystkim powyższe należy oprzeć o fakt, że paragon jest dowodem zakupu określonych produktów, jednak nie wskazuje kto dokonał określonego zakupu. Wobec powyższego trudno przyjąć, aby mógł on stanowić dowód na zakup określone rzeczy przez matkę małoletniej powódki.

Mając zatem na uwadze możliwości zarobkowe i zawodowe obojga rodziców, orzeczono jak w pkt I i II sentencji wyroku, zasądając zwiększone alimenty od dnia wniesienia pozwu.

O kosztach sądowych rozstrzygnięto na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2010.90.594 z późn. zm.), przy czym, zdaniem Sądu, pozwany jest w stanie uiścić koszty niniejszego procesu, od ponoszenia których małoletnia powódka z mocy ustawy była zwolniona.

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

(a. s.A. (...).P.)